

Κλινική σημασία θραύσης μικροεργαλείου και διατρήσεων. Δυνατότητες και προκλήσεις.

Z.Δ. Τζίμα

Περίληψη

Ο λόγος για τον οποίο αρκετά δόντια δεν ανταποκρίνονται θετικά στην ενδοδοντική θεραπεία οφείλεται στην αδυναμία πλήρους εξάλειψης ή μέγιστης δυνατής μείωσης του μικροβιακού φορτίου εντός του συστήματος των ριζικών σωλήνων. Η δημιουργία διεπεμβατικών συμβαμάτων τα οποία παρεμποδίζουν την απρόσκοπτη είσοδο μικροεργαλείων, απολυμαντικών παραγόντων, φαρμάκων και εμφρακτικών υλικών εντός του συστήματος των ριζικών σωλήνων καθιστούν δυσχερέστερο το μικροβιακό έλεγχο.

Η θραύση μικροεργαλείου και η πρόκληση διάτρησης αποτελούν δύο από τα πλέον δυσάρεστα συμβάματα στην κλινική πράξη με την αντιμετώπισή τους να απαιτεί εκπαίδευση, εμπειρία και γνώση των μεθόδων, των τεχνικών και των συστημάτων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Η διαχείριση ενός θραυσμένου μικροεργαλείου είναι μια διαδικασία που απαιτεί τη συνεκτίμηση παραμέτρων όπως η κατάσταση των περιακρορριζικών και περιοδοντικών ιστών, το στάδιο κατά το οποίο σημειώθηκε η θραύση, η εντόπιση, το μήκος και το μέγεθος του θραύσματος και η ανατομία του ριζικού σωλήνα πριν την οποιαδήποτε παρέμβαση.

Αντίστοιχα, ο ακριβής προσδιορισμός της εντόπισης της ιατρογενούς διάτρησης, ο χρόνος και ο σχεδιασμός της αντιμετώπισης και το υλικό αποκατάστασής της αποτελούν κρίσιμους παράγοντες για την πρόγνωση του δοντιού. Ο κύριος στόχος στη διαχείριση των περιστατικών αυτών συνίσταται στη διατήρηση υγιών περιοδοντικών ιστών έναντι του σημείου της διάτρησης χωρίς την παρουσία εμμένουσας φλεγμονής ή την απώλεια της περιοδοντικής πρόσφυσης.

Οι εξελίξεις στη σύγχρονη κλινική Ενδοδοντία, όπως η εισαγωγή του οπτικού μικροσκοπίου, των συστημάτων αφαίρεσης μικροεργαλείων καθώς και των βιοενεργών αποκαταστατικών υλικών όπως το MTA και τα βιοκεραμικά υλικά, κατέχουν ρόλο-κλειδί στην επίτευξη ενός επιτυχούς αποτελέσματος.